

Srpanj / Kolovoz 2023

Svezak 105, Broj 4

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Isusova Učenja I Propovijedi

Trska Koju Vjetar Njiše

Pouke iz Nazareta • Isusov Govor na Gori

Prispodobе Kraj Mora • Istinski Pravedni ili Samo Religiozni

Smokva: Sidro u Struji Vremena • Znakovi Tvoje Prisutnosti

Isusov Oproštajni Govor

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.HeraldMag.org

Dopisnici

Brook House
Whitchurch Road, Prees
Whitchurch, UK, SY13 3JZ

Berejski Biblijski Institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Australija

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja pretplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtijev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Propovijedi i pouke našeg Gospodina pružaju vitalne informacije za rast svakog novog stvorenja. Stoga je imperativ da učimo i pamtimo njegova učenja. Ovaj broj nudi kratak pregled nekih važnih lekcija koje je prenio.

Trska koju Vjetar Njiše opisuje službu Ivana Krstitelja. Isus je rekao da Ivan nije trska koju vjetar njiše. Za razliku od drugih učitelja njegova vremena, njegove su riječi bile značajne.

Pouke iz Nazareta opisuju Isusov odnos s onima u sinagogi u Nazaretu. Znajući da ga ljudi žele vidjeti kako čini čuda, Isus je umjesto toga opisao drevna čuda učinjena za dva poganina, siromašnu udovicu i sirijskog generala. Narod je ljutito reagirao, tražeći da ga ubije.

U **Isusovom Govoru na Gori** Gospodin je podijelio blaženstva koja su opisivala osobine koje se sviđaju Bogu. Isus je također govorio o opasnostima svjetovnih ambicija. Za ponizne, njegova je propovijed bila poput umirujućeg melema. Načela koja je iznio u ovoj dragocjenoj propovijedi nastavljaju voditi Božji narod i danas.

Prispodobе Kraj Mora pregledavaju sedam prispodoba u Mateju 13. Njegove su riječi bile test za određivanje tko je žedan za Božjom riječi. Predlaže se proročka primjena, primjenom svake prispodobe na odgovarajućih sedam faza crkve Evandeoskog doba.

Isusova Učenja I Propovijedi Srpanj / Kolovoz 2023 Svezak 105, Broj 4

- 4 Trska Koju Vjetar Njiše
- 6 Pouke iz Nazareta
- 10 Isusov Govor na Gori
- 13 Prispodobе Kraj Mora
- 17 Istinski Pravedni ili Samo Religiozni
- 20 Smokva: Sidro u Struji Vremena
- 22 Znakovi Tvoje Prisutnosti
- 25 Isusov Oproštajni Govor

Istinski Pravedni Ili Samo Religiozni opisuju licemjerje mnogih vjerskih vođa Isusova vremena, koji su se izjašnjavali pravednima, ali su samo tražili čast ljudi. Isus je izrekao sedam jada pismoznancima i farizejima, koji sadrže važna duhovna upozorenja za nas danas.

Smokva: Sidro u Struji Vremena ispituje parabolu o smokvi. Razvoj i ponovno rođenje Izraela pokazatelj je koji otkriva gdje smo u Božjem planu. Isus je rekao: “Kad sve ovo vidite, znajte da je [Kristovo Kraljevstvo] blizu.” Kakvo ohrabrenje!

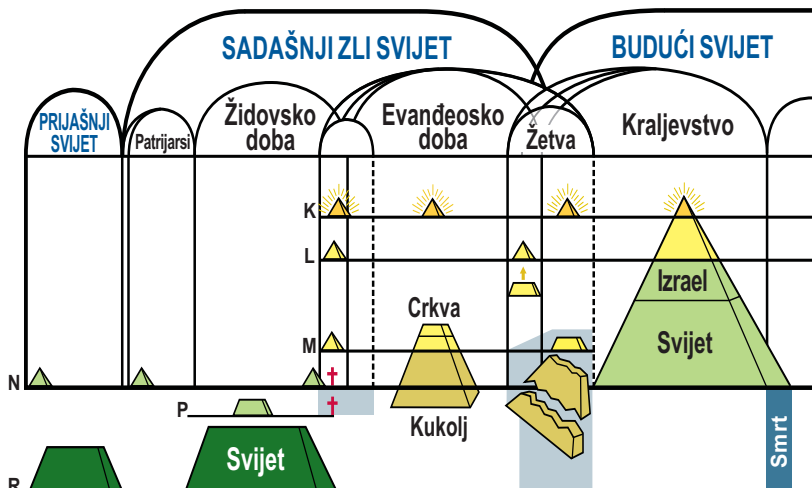
Znakovi Tvoje Prisutnosti razmatraju znakove dane u Mateju 24 koji otkrivaju Isusovu prisutnost danas. Usporedio je svoj povratak s izlazećim suncem, čije su životvorne blagodati povezane s djelom njegova kraljevstva. Ali prije nego što se potpune dobrobiti osjete, veliko vrijeme nevolje pripremit će svijet da ih primi.

Isusov Oproštajni Govor osvrće se na posljednje službene riječi našega Gospodina svojim učenicima, pripremajući ih za nadolazeću kušnju njegove smrti. Njegova nova zapovijed da ljubimo jedni druge, “kao što sam ja ljubio vas”, postavila je visoke standarde za svakog vjernika.

Lekcije Isusove službe snažni su podsjetnici na ono što Bog očekuje od svakoga od nas. Uzmimo ih svi k srcu!

SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

Trska Koju Vjetar Njiše

„Što ste izišli u pustinju vidjeti? Trsku koju vjetar trese?” (Matej 11:7, ESV).

Naš Gospodin Isus je propovijedao i liječio bolesne, slijepce, hrome i podizao mrtve u život. Za to vrijeme posjetili su ga učenici Ivana Krstitelja, kad je bio zatvoren. Donijeli su Ivanovo pitanje je li Isus doista dugo očekivani

Mesija ili bi trebali očekivati drugog većeg od njega? (Matej 11:3). Mnoštvo koje se okupilo i čulo ovaj upit možda se pitalo da pitanje pokazuje nedostatak vjere. Isus je uputio Ivanove učenike da odu i jave mu što su vidjeli i čuli. Trebali su reći: “Sretan je čovjek koji nikad ne gubi vjeru u mene” (Matej 11:6 Phillips). Svakako, ovo je trebalo biti ohrabrenje za Ivana.

Nakon što su Ivanovi učenici otišli, Isus je svoju pozornost usmjerio na mnoštvo kako bi im razjasnio Ivanov značaj i vjernost u pogledu pripreme za židovski narod da primi Mesiju. “Što ste izišli u pustinju vidjeti? Trsku koju vjetar njiše? Ali što ste izašli vidjeti? Čovjeka obučenog u meku odjeću? Oni koji nose meku odjeću su u kraljevskim dvorima! Ali što ste izašli vidjeti? Proroka? Da, kažem vam, i onaj koji je više od proroka. Ovo je onaj za koga je pisano: ‘Evo, ja šaljem svoga glasnika pred tobom koji će ti pripremiti put pred tobom’” (Matej 11:8-10; Izaija 40:3; Malahija 3:1; 4:5).

Isusovo Pitanje

Isus je nedvojbeno pročitao njihove misli i upitao ih zašto su otišli vidjeti i čuti Ivana. Je li to zato što su mislili da je slab i otpuhan poput trave na vjetru? Apostol Pavao nam govori da stojimo čvrsti i da nas ne ljulja svaki vjetar doktrine (Efežanima 4:14). Je li Isus pitao idu li čuti nekoga s tako slabom predanošću njihovoj poruci da bi, poput vlati trave, promijenio mišljenje na svaki hir ili novu teoriju dana? Umjesto toga, Isus je postavio okvir kako bi pokazao Ivanovu veličinu kao slugu Gospodnjeg. Ivan je bio pun vjere i duboko predan svojoj zadaći služenja.

Možda su okolnosti Ivanova zatočeništva navele njega da se zapita kada će Isus uspostaviti svoje kraljevstvo. Odgoda je možda čak pokrenula pitanje je li Isus bio Mesija. Ali Ivan je mudro odlučio obratiti se izravno Isusu. Isus je rekao Ivanovim učenicima da podijele s Ivanom ono što su čuli i vidjeli u Isusovoj službi. Ovaj dokaz bi bilo olakšanje mislima velikog proroka. To je ono što bismo i mi, vjernici, trebali činiti kada smo zbunjeni nekim pitanjem ili sumnjom. Brat Russell piše, “ispra-

van put svih Božjih slugu kada su zbunjeni je onaj koji je slijedio Ivan, naime, da odu Gospodinu sa zbunjenošću - ne sumnjajući, nego ispitujući — i da ih njegova Riječ umiri. Možda ne možemo čuti Gospodinove riječi vlastitim ušima, ali ih možemo primiti iz druge ruke kao što je to učinio Ivan – kroz svjedočanstva apostola i proroka, po čijim je spisima Bog unaprijed osigurao odgovore na sva ispravna pitanja” (Pretisak 2621).

Isus je pitao ljude jesu li otišli u pustinju tražeći nekoga tko nosi raskošnu odjeću. Oni koji su čuli Ivanovu poruku i povjerovali u nju, nikada ne bi očekivali vidjeti Božjeg proroka da nosi nešto ekstravagantno i bogato. Pravi prorok nije bio pod utjecajem takvih stvari. Zapravo, sam Ivan nosio je grubu i dlakavu odjeću. To je bila tipična odjeća koju je nosio prorok, sve do Ilije (2. Kraljevima 1:8; Matej 3:4).

Propovijedanje pokajanja

Ivan je došao propovijedajući pokajanje i bio je taj za kojeg je Izaija preokao da će učiniti srca Izraela spremnima za primanje Mesije (Izaija 40:3; Malahija 3:1). Prije Ivanova rođenja bilo je određeno da će on biti čovjek snažnog karaktera i da će obratiti mnoga srca Gospodinu. Anđeo Gabrijel obratio se Zahariji, Ivanovom ocu, govoreći: “Nadjenut ćeš mu ime Ivan. I imat ćeš radost i veselje; i mnogi će se radovati njegovom rođenju. Jer on će biti velik u očima Gospodnjim i neće piti vina ni žestoka pića; i bit će ispunjen Duhom Svetim još od

Isus, obraćajući se mnoštvu

utrobe majčine. I mnoge će sinove Izraelove obratiti Jehovi, Bogu njihovu. I on će ići pred njim u duhu i sili Ilijinoj” (Luka 1:13-17).

Ivanov stil života bio je jednostavan, suzdržan, pun suzdržanosti i apstinencije. Hranio se skakavcima i divljim medom (Matej 3:4). Nije zamišljao sebe kao aristokrata ili ambicioznog kralja. Ni on nije boravio u palačama, nego je završio svoj život u tamnici jedne. Njegovo je propovijedanje bilo vrlo snažno, možda na isti način uvjerljivo kao Ilijino. Mnogi su čuli poruku, pokajali se i krstili (Matej 3:2-6; Djela 19:4-5). Ljudi su bili poniženi Ivanovim propovijedanjem, što ih je dovelo do obraćenja i krštenja.

Nijedan Veći

Na kraju, Isus je rekao svim prisutnim promatračima, uključujući i nevjerne farizeje, da Ivan nije bio samo prorok, već je bio među najvećim od svih proroka. „Zaista, kažem vam, među rođenima od žena nije se pojavio nitko veći od Ivana Krstitelja! Ali najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega” (Matej 11:11). Ivan je bio posljednji od proroka i posljednji iz “kuće slugu.” Njemu je bila povjerena časna povlastica da naviješta Spasitelja i on je svoju dužnost vršio dostojanstveno i revno. Nijedan od proroka nije mu bio nadređen (R4543:1, R4958:1, OV199:1).

Unatoč naporima koje je Ivan uložio, on i dalje neće imati udjela u duhovnoj nagradi ponuđenoj u ovom Evandeoskom dobu. Bio je zadovoljan time što je bio zaručnikov prijatelj i najavio njegovu prisutnost u Prvom došašću, govoreći: “Evo Jaganjca Božjeg koji odnosi grijeh svijeta” (Ivan 1:29). To bi nam trebalo dati veću zahvalnost za priliku koju je pružila milost da budemo dio nebeske vojske, Kristove zaručnice i velikog Melkizedekovog svećenstva.

Ivan, krsti Isusa

Oni koji sudjeluju u uzvišenom pozivu ovog doba trebali bi cijeniti njegove povlastice i prilike i nastojati “učvrstiti svoj poziv i naš izbor” (2. Petrova 1:4-11). Ako su oni koji su bili pozvani sa zemaljskim pozivom da budu članovi “kuće slugu” svoju razumnu službu obavljali s takvom vjerom i žarom, kao što je to činio Ivan Krstitelj, koliko više truda trebamo uložiti mi koji smo bili povlašćeniji? “Kakve biste osobe trebali biti u svim svetim razgovorima i pobožnosti?” (2. Petrova 3:11). Ovaj uzvišeni poziv u sunasljedstvo s našim Gospodinom u kraljevstvu je i vrlo poseban i ograničen poziv. Uskoro će završiti i nikada se neće ponoviti. S obzirom na ove stvari, odbacimo svaki teret i strpljivo trčimo utrku koja je pred nama u Evandelju, gledajući u Isusa, autora, sve dok on ne postane dovršitelj naše vjere (Hebrejima 12:1, R262).

— Jerry Wesol

Pouke iz Nazareta

„I svi su mu odobrali i divili se milosnim riječima što su izlazile iz usta njegovih”
(Luka 4:22).

Nakon što je Isus kršten u rijeci Jordanu, duh ga je odveo u judejsku pustinju. Tamo je proveo 40 dana i noći moleći se svom Ocu i razmišljajući o velikom djelu koje je pred njim. Nakon što je vjerno izdržao iskušenja neprijatelja, oti-

šao je u Galileju i počeo poučavati u sinagogama.

Dok je podučavao, njegova se slava počela širiti. Na povratku u Nazaret, subotom je otišao u sinagogu i dobio je svitak iz kojeg je čitao. Otvorio je svitak i čitao Izaiju. „Duh Gospodnji na meni je, jer me pomazao propovijedati evanđelje siromasima; poslao me ozdravljati srca slomljena, propovijedati oslobođenje sužnjevima i slijepima obnovu vida, da na slobodu otpustim potlačene da propovijedam ugodnu godinu Gospodnju” (Luka 4:18,19).

Nakon što je svitak vratio poslužitelju, sve su oči bile uprte u njega. Isus je tada rekao: „Danas se ispunilo ovo Pismo što ste čuli” (ESV).

Prvotni odgovor ljudi činio se povoljnim. Dobro su govorili o njemu i divili se njegovim riječima (redak 22). Rekoše: „Nije li ovo Josipov sin?”

Isus je odgovorio, rekavši: „Nesumnjivo ćete mi citirati ovu poslovicu: Liječniče, izliječi sam sebe.” Ono što smo čuli da si učinio u Kafarnaumu, učini i ovdje u svom rodnom gradu. Zaista, kažem vam, nijedan prorok nije prihvatljiv ni u svom rodnom gradu” (redak 23 ESV).

Isus čita Izaiju u Nazaretu

Isus je odgojen u Nazaretu. Početni odgovor onih koji su ga poznavali činio se vrlo pozitivnim, ali se ipak Isusov odgovor činio neprijateljskim. Izraz “liječniče, izliječi sam sebe” bila je židovska poslovice. Isus je to primijenio na njihovu želju da za njih čini čuda. Drugim riječima, liječniče, izliječi svoj narod. Čini dobre stvari za nas.

Mnogo Udovica u Izraelu

Isus je nastavio. „Ali vam po istini govorim: u Izraelu je bilo mnogo udovica u dane Ilijine, kad se nebo zatvorilo na tri godine i šest mjeseci, kad je bila velika glad po cijeloj zemlji; ali Ilija nije bio poslan ni k jednoj od njih, osim k ženi udovici u Sarepti sidonskoj. I bilo je mnogo gubavaca u Izraelu u vrijeme proroka Elizeja, i nijedan se od njih nije očistio osim Naamana Sirijca” (reci 25-27 ESV).

“A kad su to čuli, svi su se u sinagogi ispunili gnjevom, te su ustali, istjerali ga iz grada i odveli ga do ruba brda na kojoj je sagrađen njihov grad, kako bi ga strmoglavili. Ali je on, prolazeći kroz između njih, otišao” (reci 28-30 ESV).

Isus je izabrao konkretne primjere Ilije i Elizeja kako bi ilustrirao zašto su samo određeni ljudi primili Gospodinove blagoslove. Oba primjera koja je Isus iznio odnosila su se na pogane. Udovica je bila iz zemlje Sidon, glavnog grada Feničkog carstva. Naaman je bio sirijski general.

Udovica iz Sarepte

Prorok Ilija je zapravo učinio dva odvojena čuda za siromašnu udovicu (1. Kraljevima 17:8-16). Iliji je Bog rekao da nađe udovicu u Sarepti i da će ga ona hraniti. Kad je stigao u Sareptu, zatekao ju je kako skuplja štapiće i zamolio je za vodu, a potom i “zalogaj kruha.”

Ali ženi je preostala posljednja šaka brašna i malo ulja. Pripremala je posljednji obrok za sebe i svog malog sina prije smrti. Ilija ju je uvjeravao da brašno i ulje neće biti potrošeni i ohrabrio ju je da napravi njegov obrok.

Za mnoge bi žene Ilijin zahtjev bio u sukobu s njihovim majčinskim instinktima. Zašto bi itko vjerovao strancu i poslušao njegov zahtjev? Ali ova je siromašna udovica pristala i pripremila jelo. Izvještaj zatim kaže da su “ona, on i njezin dom jeli mnogo dana” (1. Kraljevima 17:15 ESV). Nevjerojatno, bilo je i drugih u njezinom kućanstvu koji su imali koristi od njezine vjere i bili su blagoslovljeni Ilijinim čudom.

Ilija u posjetu udovici iz Sarepte

Prvo čudo učinjeno za ovu siromašnu pogansku udovicu dogodilo se tek nakon što je pokazala vjeru u Božjeg proroka i slijedila njegove upute. Isus nije vidio tako jednostavnu vjeru kod ljudi iz Nazareta koji su htjeli fizički dokaz Isusove moći prije nego što su povjerovali u njega.

Veće Čudo

Ilijino čudo bilo je samo preteča većeg koje će doći. Nešto kasnije, ženin sin je umro. Nakon što je pronašla Iliju, rekla je: “Što ja imam s tobom, čovječe Božji? Zar si došao k meni da me podsjetiš na moj grijeh i da mi usmrtiš sina?” (1. Kraljevima 17:18). Prisjećajući se grijeha iz prošlosti, smrt svog sina pripisala je Božjoj kazni. No uslijedio je nevjerojatan prizor.

Uzevši mrtvog dječaka iz majčinih ruku, Ilija ga odnese u njegovu sobu i položi na svoj krevet. Zatim se tri puta protegnuo nad djetetom i zavapio: “Zatim se tri puta ispružio nad dječakom te zavapio GOSPODU i rekao: “GOSPODU, Bože moj, molim te, neka se duša ovog dječaka vrati natrag u njega!” (redak 21 ESV). Ovim je dječak oživio. Ilija ga je podigao i predao njegovoj majci koja ga je čekala.

Ovo je prvi spomen u Svetom pismu da je netko uskrsnuo iz mrtvih. Nije to učinjeno za nekog kraljevskog službenika, niti za nekoga tko je mogao masno platiti. Umjesto toga, izvedeno je za siromašnu udovicu koja se ranije spremala umrijeti sa svojim malim sinom. Bila je nepriznata prema svjetskim standardima, živjela je na rubu društva. Ali Bog je pročitao njeno srce i nagradio njenu vjeru. Njezina očajnička potreba pripremila ju je da primi Božji blagoslov u dvije različite prilike.

Ilija i Elizej – Tip

Prvi put se Ilija spominje na početku 3-1/2 godina suše. Zatim su ga hranili gavrani kraj potoka, sve dok potok nije presušio. Tada je Bog rekao Iliji da ode u Sidon

gdje je sreo ženu. Ilijina iskustva s njom mogu predstavljati duhovnu sušu Evandeoskog doba. Čudo sugerira da će se vjernici održati u vrijeme duhovne suše tijekom papinske dominacije.

Na kraju svoje službe, Ilija je bio odvojen od Elizeja vatrenim kolima i odnesen u vihoru (2. Kraljevima 2:11). Elizej je tada uzeo Ilijin plašt i postao Božji prorok umjesto njega. Zatim je udario u vodu rijeke Jordan, koja se razdvojila i omogućila mu da prijeđe na zapadnu stranu rijeke Jordan. Dok je tamo služio, učinio je još 13 čuda. Njegova povezanost s njegovim prethodnikom sugerira da je Elizej tip Drevnih Dostojnika budući da nasljeđuju autoritet kao Božji zemaljski predstavnici. Njegova čuda učinjena zapadno od Jordana predstavljaju djelo Drevnih Dostojnika kao vođa zemaljskog kraljevstva. Oni će primiti Božji autoritet nakon što Ilijin razred nestane sa scene.

Ova dva proroka predstavljaju dva doba spasenja i vjerojatno su razlog zašto ih je Isus izabrao kao primjere. Želio je, prvo, ilustrirati potrebno stanje srca onih koji će primiti dobrobiti Božjih blagoslova. Ali on je također ukazivao da će se Božji blagoslovi i iscjeliteljska moć izliti tijekom dva doba, sadašnjeg Evandeoskog doba i zemaljskog kraljevstva.

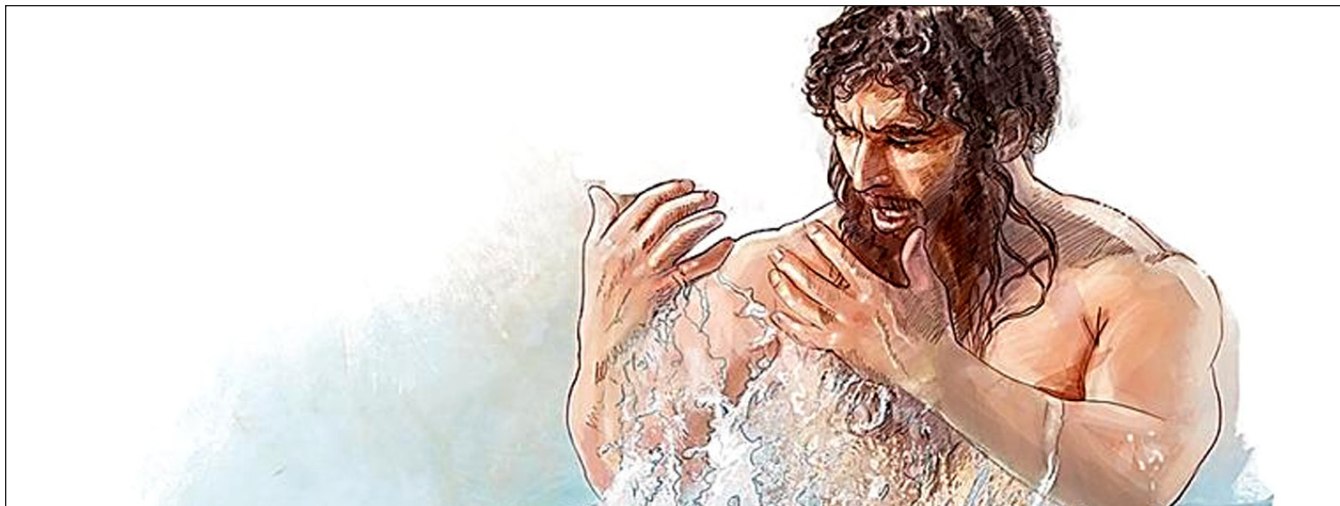
Slika Križa

2. Kraljevima 4:34, 35 opisuje jedno od Elizejevih čuda, sličan čin podizanja dječaka. “Zatim se popeo i legao na dječaka te je stavio svoja usta na njegova usta i svoje oči na njegove oči i svoje ruke na njegove ruke; i ispružio se nad dječakom te se dječakovo tijelo ugrijalo.”

Elizej je zatim ponovio istu radnju legavši na dječaka. Dječak se zagrijao s Elizejevim prvim činom, a zatim je kihnuo sedam puta i probudio se s drugim. Čini se da je vraćen u život u fazama. Lijeganje na dječaka i prislanjanje njegovih očiju na dječakove oči, usta na dječakova usta i svoje ruke na dječakove ruke podsjeća na sliku Isusa na križu, s raširenim rukama. Ako je ovo namjeravana simbolika, ona ukazuje da će uskrsnuće čovječanstva doći kao rezultat Isusove smrti na križu (vidi Izaija 53:4, 5). Također može pokazati kako će Izrael biti oživljen učenjem Drevnih Dostojnika (vidi Ezekiel 37:12-14, Zaharija 12:10). Vraćanje dječaka u život u dvije faze ukazuje na postupnu obnovu života u kraljevstvu. Ljudi će biti podignuti iz groba s istim grešnim sklonostima koje su prije posjedovali. Dok budu razvijali karaktere ugodne Bogu, bit će im dodijeljen vječni život na kraju Milenija.

Naaman Sirijac

Isus je zatim odabrao Naamana kao drugi primjer onoga koji prima Božji blagoslov. Naaman nije bio siromah, niti je bio na rubu društva, kao što je bila udovica. Umjesto toga, bio je slavni general, čovjek visokog

Sirijac Naaman, očišćen u Jordanu

poštovanja i položaja. Međutim, osim što je bio poganin, Isus ga je uzeo kao primjer iz još jednog razloga.

Naaman je bio častan čovjek koji je patio od gube (2. Kraljevima 5:1). Nakon što ga je vidjela kako pati od te iscrpljujuće bolesti, mlada mu je židovska sluškinja rekla za proroka u Samariji koji bi ga mogao izliječiti (redak 3). Djevojka je nedvojbeno cijenila Naamana kao dobrog čovjeka i htjela mu je pomoći.

Unatoč Naamanovu dobrom srcu, nosio je dozu ponosa. Kad je stigao u Samariju, prorok Elizej ga je odbio vidjeti. Umjesto toga, Elizej je jednostavno poslao upute da se Naaman opere (H7364) sedam puta u rijeci Jordan. U početku je Naaman bio uvrijeđen i isprva je odbijao poslušnost. Ali njegove su mu sluge ponudile mudar savjet. Sugerirali su da bi Naaman poslušao da mu je prorok dao nešto “veliko” da učini. Ako su ove jednostavne upute mogle izliječiti njegovu strašnu bolest, bilo je razumno poslušati ih (2. Kraljevima 5:13). S tim se Naaman konačno složio. Zatim se (H2881) umočio (H2881) propisanih sedam puta i nakon sedmog uranjanja njegova je koža postala, “kao meso malog djeteta.”

Elizej je naredio Naamanu da se okupa sedam puta, ali se Naaman samo umočio. Ova razlika između riječi je zanimljiva i može ukazivati na to da je bio skeptičan da će ga Elizejeve upute izliječiti.

Proročko Djelo Kraljevstva

Dolazak ovog čudesnog iscjeljenja u rijeci Jordan je značajan. Tu će Isus kasnije simbolizirati svoje posvećenje. Dakle, od poganskog plemića zahtijevalo se da se okupa prije nego što bude izliječen od gube. Kao istaknuti poganin, Naaman može predstavljati poganske narode. Njihovo potpuno ozdravljenje od grijeha i njegovih posljedica dogodit će se tek nakon njihovog posvećenja Bogu. Poput Naamana, mnogi bi mogli doživjeti odre-

deni početni skepticizam. Neki možda prolaze samo kroz mehaniku poslušnosti. Ali kako kraljevstvo napreduje i ljudi počnu shvaćati njegovu pravu dobrotu, u potpunosti će se posvetiti Bogu i njihovo će čišćenje od grijeha biti potpuno.

Naaman je bio dobar i častan čovjek. Ipak, postojao je neki ponos koji je morao nadvladati. Svijet je također pun mnogih plemenitih ljudi, ali i oni će morati svladati prepreke. Uz ispravno vodstvo i obilje potreba, većina će nadvladati sve svoje izazove i biti potpuno blagoslovljena.

Kad je Isus odabrao čuda Ilije i Elizeja kao primjere iscjeljenja, to je učinjeno da nagovijesti veliko djelo spasenja koje će se dogoditi kroz dvije posebne klase, koje su oslikala ova dva proroka. Njihove zajedničke službe učinile su više čuda nego bilo koji drugi izraelski prorok.

Ljudi iz Nazareta Odgovaraju

Nakon što su čuli za dva iscjeljenja, ljudi u Nazaretu su se razbjesnili. Samo nekoliko minuta ranije čudili su se njegovim ljubaznim riječima, ali sada su bili “ispunjeni gnjevom.” Istjerali su Isusa iz grada i bili su spremni baciti ga s vrha brda (Luka 4:28-30). Umjesto da cijene čudo učinjeno za jadnu izglednjelu udovicu čiji je sin kasnije umro, i čovjeka oboljelog od gube, vidjeli su samo da su pogani. Kao Židovi, bili su uvrijeđeni i shvatili su da Isus tog dana neće učiniti nikakva čuda. Ipak, Isus je izbjegao njihovu zlu namjeru i jednostavno “prošao je posred njih” (redak 30).

Prepreka na Putu do Blagoslova

Riječi našega Gospodina narodu Nazareta mogu se u početku činiti oštrima. Međutim, njihova reakcija je pokazala da je ispravno pročitao njihova srca. Oholost je osobina koju Bog mrzi (Izreke 6:17). Djeluje kao prepreka Njegovim blagoslovima. Svatko tko želi imati ili održa-

ti odnos s Bogom mora razumjeti iscrpljujuće učinke ponosa. Možda će ponekad Gospodin ukazati na neki nedostatak u našem karakteru, na neku kvalitetu koja nam nedostaje, i to može povrijediti naš osjećaj ponosa. Ali, za razliku od Nazarećana, zasljepljujuća snaga ponosa ne smije nas spriječiti da prihvatimo svaku lekciju koju Gospodin podučava. Naaman se ponizio i to je otvorilo put velikom blagoslovu. Udovica je prepoznala da ne zaslužuje, a Bog je odgovorio tako što je nahranio nju i njezinu obitelj i uskrisio joj sina iz mrtvih.

Božji blagoslovi često ovise o našem stavu i spremnosti da se mijenjamo i rastemo. To je ključna lekcija iz Isusove interakcije s ljudima iz Nazareta. To je temeljno načelo riječi koje je pročitao iz Izaije. “Duh Gospodnji na meni je, jer me pomazao propovijedati evanđelje siromasima; poslao me ozdravljati srca slomljena, propovijedati oslobođenje sužnjevima i slijepima obnovu vida, da

Isus na litici u Nazaretu

na slobodu otpustim potlačene da propovijedam ugodnu godinu Gospodnju” (Luka 4,18.19).

— Tom Ruggirello

Isusov Govor na Gori

„Vratite mi se svim srcem svojim, s postom, s plačem i s tugovanjem; i razderite srca svoja, a ne haljine svoje” (Joel 2:12, 13 ESV).

Bog je želio da ga Izrael voli. Želio je da razumiju Njegove namjere, razloge Njegovih zakona i učinak koji bi žrtve trebale imati na njihova srca. Umjesto toga, na Božje su zakone gledali kao na niz tradicija, a mnogi su ustrajali u

težnji da postignu svjetovni uspjeh.

Mnoge vjerne žene i u Starom i u Novom zavjetu bile su poslušne i Bogu ugodne jer su djelovale na temelju svoje spoznaje o Bogu. Vjerovali su Božjim zapovijedima. Oni služe kao uzori nama koji smo blagoslovljeni s većom spoznajom Boga. “Nauči me dobrom razboru i znanju, jer vjerujem tvojim zapovijedima” (Psalmi 119:66).

U današnjem svijetu uspjeh je definiran određenim postignućima, društvenim statusom, bogatstvom ili imovinom. Čak i za one koji tvrde da proučavaju Bibliju i služe Gospodinu, ovo može biti zamka. Zapravo, Isus je upozorio na opasnost od toga. Njegova Propovijed na gori bila je poziv Izraelu da se pokaje, da se njihova srca promijene i ožive Božje zakone. Isus je jasno rekao da Bog želi da traže svetost i da shvate da su svi jednaki u Božjim očima.

Blaženstva

Počevši s “Blaženstvima” Mateja u 5. poglavlju, Isus definira “uspješno” Božje dijete pokazujući da je ono što

se Bogu sviđa suprotno od onoga što svijet želi. Isus je rekao: “Blago siromasima duhom.” Zašto bi Bog blagoslovio nekoga siromašnog duhom? “Blago onima koji tuguju.” Želi li Bog da svi budu tužni? Naravno da ne. Ali usporedbom Joela 2:12-13 (citiranog na početku ovog članka) s Matejem 5, značenje postaje jasno. Isus kaže da će oni koji ponizno shvate da se ne mogu pouzdati u vlastitu mudrost, nego u Boga, biti blagoslovljeni.

Oni koji tuguju zbog svog grijeha i istinski žele vršiti Božju volju, tugovat će zbog duhovnog jaza između onoga gdje jesu i onoga gdje bi trebali biti. Isusove su riječi poput blagog povjetarca onima koji ljube Boga. One donose mir i duhovnu utjehu u srca onih koji su otvoreni njegovim učenjima. Njegove riječi dopiru do nas i danas. Ovdje on počinje slikati sliku o tome kakav će biti život u Kraljevstvu Božjem.

Pronađite Korijen

“Ne ubijaj.” Ova je zapovijed poznata i najrazumnija. Međutim, ubojstvo nije korijen problema, već kulminacija drugih pitanja. Problem počinje idejom, mišlju ili izazvanom reakcijom u nečijem umu i srcu. Isusov savjet je bio: “Zaustavite problem u njegovom korijenu.” Ako netko može koristiti i ljubav i samokontrolu, ubojstvo nikada neće postati problem. “Ali ja vam kažem da će svaki koji se gnjevi na brata svoga biti podvrgnut sudu; tko uvrijedi svoga brata, bit će odgovoran vijeću; a tko kaže: ‘Buda-

Mnoštvo sluša Isusov Govor na gori

lo! bit će odgovoran ... Dolini Hinom” (Matej 5:22, ESV).

Iskorijenjivanje grijeha prije nego što dođe do ploda također se može primijeniti na razvod. U Isusovo vrijeme postojalo je nekoliko načina razvoda od žene. Iako ih je Bog dopuštao, rijetko su Mu bili ugodni. “Ali ja vam kažem da je svaki koji pogleda ženu sa požudom već učinio preljub s njom u svom srcu” (Matej 5:28, ESV). Problem često počinje željom za razvodom. Isus kaže da iskorijenite želju da čak i na druge gledate sa požudom i odlučite voljeti svog supružnika kao samoga sebe. Nemojte čak ni pomišljati na odvajanje. Samokontrola bi trebala biti veća od požude, a sreća se nalazi u cijeni onoga što i koga imate u svom životu, a ne u potrazi za nečim više.

Postoje i drugi problemi koji također pridonose razvodu. Rješenje često zahtijeva teške odluke i naporan rad od strane svakog partnera. Mnogi nisu voljni uložiti napor i smatraju da je odvajanje jednostavniji odgovor. U Isusovo vrijeme Izrael je bio pun ljudi koji su pronašli način da rade ono što žele. Manipulirali su zakonom i podvrgli ga svom razmišljanju. Kao rezultat toga, većina je potpuno promašila duh Božjeg zakona.

Namjere Srca

Isus je prekorio namjere farizeja i zamolio nas da pročitamo i svoje namjere. Je li želja našeg srca za Božjom promocijom ili za samopromocijom? Svijet je pun onih koji žele sebi donijeti slavu. Bilo da se radilo o političkom napretku, duhovnoj nadmoći ili čak za utjehu unutarnje nesigurnosti, farizeji su imali tendenciju sami sebi donijeti slavu. Koristili su službu Božju kao čin samopromicanja, nasuprot činu u čast Njega. “Tako, kad daješ potrebitima, ne trubi pred sobom, kao što čine licemjери u sinagogama i na ulicama, da ih drugi hvale. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću” (Matej 6:2, ESV).

Duhovna zrelost dolazi samo do onih koji razvijaju istinsku poniznost srca. Istinska predanost Bogu izbjegava samopromociju i njeguje ukorijenjenu želju da se ugodi Gospodinu čak i u tajnosti, kada su djela skrivena od drugih. „A ti kad postiš, namaži svoju glavu i umij svoje lice da ne vide drugi kako postiš, nego Otac tvoj koji je u tajnosti. I Otac tvoj, koji vidi tajno, naplatit će ti” (Matej 6:17-18).

Isus zatim govori o opasnosti svjetovne ambicije. Luciferova ambicija bila je prvi grijeh ikada počinjen. “Uzaći ću iznad visine oblaka; Učinit ću se sličnim Svevišnjemu” (Izajja 14:14).

Isus je prekorio farizeje.

Ambicija je grešna osobina koja postoji u našim srcima. Moramo ju pažljivo pratiti. Sveto pismo je puno upozorenja onima sa svjetovnim ambicijama. “Opet vam kažem, lakše je devi proći kroz iglene uši nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje” (Matej 19:24).

„Hajde sada, vi koji govorite: ‘Danas ili sutra ćemo otići u taj i takav grad i provesti ondje godinu dana i trgovati i zaraditi’ — ali ne znate što će donijeti sutra. Što je tvoj život? Jer ti si magla koja se pojavi nakratko i onda nestane. Umjesto toga, trebate reći: ‘Ako Gospodin hoće, živjet ćemo i učiniti ovo ili ono’” (Jakovljeva 4:13-15 ESV). “Hajde sada, ti bogati, plači i jadikuj zbog nevolja koje dolaze na tebe. Vaše je bogatstvo istrunulo, a haljine su vam izjeli moljci. Vaše zlato i srebro je korodiralo, a njihova će korozija biti dokaz protiv vas i izjest će vaše tijelo poput vatre. Zgrtali ste blago u posljednje dane” (Jakovljeva 5:1-3 ESV).

Čak i nakon ovih upozorenja, ambicija još uvijek izjeda mase. Isus kaže da ako želimo služiti Gospodinu, moramo svoje ambicije promijeniti u duhovne. Želja da ugodimo Bogu mora biti iznad svega i moramo isprazniti svoja srca od želje za svjetovnim nagradama. Ako želimo svjetovne posjede, tada će svaka želja za nesebičnim služenjem Bogu biti spriječena. Korisno je shvatiti da naša zemaljska imovina može biti uništena u bilo kojem trenutku. Zamislite da životno djelo nestane u tren oka. Može doći slom burze, spaljena prekrasna kuća, rat koji uništava i našu imovinu kao i lokalno gospodarstvo. Sve ambicije svijeta su privremene i prolazne. Ipak, protivnik ljudskom rodu ih prikazuje kao puteve do sreće. Služenje Bogu i služenje “mamonu”¹ dva su potpuno različita

(1) Semitska riječ za novac ili imovinu

puta, jedan drugome suprotan. Ne možemo uspješno putovati na oba.

Ako je netko stariješina, ponosi li se svojom sposobnošću da citira Brata Russella (Matej 24:45), objasniti istinu bolje od drugih ili osvojiti publiku? Ako je tako, trebao bi nastojati ukloniti osjećaje osobnog postignuća i nikada ne uživati u svom talentu. Umjesto toga, trebao bi dati svu slavu Bogu. Sposobnost služenja Svemogućem Bogu i Njegovoj djeci trebala bi biti ponizno iskustvo i nitko ne može uspješno služiti bez oslanjanja na Božju pomoć i vodstvo.

Ako je netko u odboru ili ima druge prilike služiti, važno je shvatiti da sa svakom službom dolazi iskušenje da pohvalimo vlastiti trud. Umjesto toga, zahvalimo Bogu za svaku sposobnost koju možda imamo i za privilegiju da je dobro iskoristimo. Naša bi srca trebala preplaviti zahvalnost. Naša jedina želja trebala bi biti da naša služba bude blagoslov i da bude na čast Bogu. Ako se ponosimo time što služimo, onda naša služba ne odaje Njemu čast. “Svako stablo koje ne rađa dobra roda, siječe se i u oganj baca” (Matej 7:19, ESV).

Umirujući Balzam

Za svijet i za one koji su služili Bogu iz pogrešnih razloga, Isusov govor na gori možda je bio obeshrabrujući govor. Ali za one ponizna srca, koji shvaćaju vlastite neuspjehe i nedostatke, propovijed je bila umirujući melem koji je pokrio njihovu bol i čežnju za Kraljevstvom Božjim.

Čitali smo te riječi i proučavali ih mnogo puta, a ipak dobivaju novo značenje kako godine prolaze. Naša

Pobožnima su Isusove riječi bile dobrodošle.

iskustva, zrelost i rastući odnos s Bogom nastavljaju nam davati veću mudrost i uvid svaki put kada ispitamo lekcije koje je Isus podučavao. Njegove riječi više odjekuju kako se duhovno razvijamo. Ako ne doživimo ovaj rast, mogli bismo biti u opasnosti od onoga što je apostol opisao kao “uvijek učiti, a nikada ne moći doći do spoznaje istine” (2. Timoteju 3:7). Dublje razumijevanje ne dolazi iz veće intelektualne sposobnosti, već iz srca na koje sve više i više utječe duh svetosti. Utječe na naše misli, izbore i djela te rezultira većim posvećenjem.

“Nego tražite najprije kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a ovo će vam se sve dodati” (Matej 6:33 ESV).

— Matt Kerry

Prispodobе kraj Mora

„Riječi koje vam govorim duh su i život su” (Ivan 6,63).

Ne samo da su apostoli i učenici vidjeli duh Božji u našem Gospodinu, nego su čak i službenici hrama primijetili: “Nitko nikada nije govorio kao ovaj čovjek!” (Ivan 7:46 ESV). Teško je razumjeti zašto netko ne bi pošao za takvim

čovjekom ako ga pozovu. Vrijeme koje su njegovi učenici proveli s njim bilo je njihovo najveće iskustvo u životu. Međutim, i dalje su imali pitanja. Što će se dalje dogoditi i kada će se uspostaviti kraljevstvo? Kolika će biti njihova nagrada i koliko će proći do Isusovog povratka?

Na pola puta svoje službe, Isus je održao snažnu propovijed na obali Galileje koja je pomogla odgovoriti na neka od njihovih pitanja. Sastoji se od sedam usporedbi, zapisanih u Mateju 13.

Njegove su riječi bile test za određivanje tko je uistinu žedan za Božjom riječi i spreman ga slijediti. Prispodobе su dale nadu, ne samo onima koji su ih slušali, već svim kršćanima kroz Evandeosko doba, uključujući i one našeg vremena.

U to su vrijeme učenici očekivali da će Mesija uskoro donijeti slobodu Izraelu i vladati svim narodima. Kroz ovih sedam prispodoba, Isus je predstavio temeljne pojmove o Božjem kraljevstvu. Svaka je prispodoba opisivala specifičnu značajku ovog kraljevstva, ali je imala i zajedničku temu duhovnog rasta. Isus je otkrio korake kršćanskog napretka, počevši sa sadnjom sjemena istine u srca ljudi.

Čini se da je sedam prispodoba paralelno sa sedam stupnjeva crkve, opisanih u Otkrivenju.

Prispodoba o Sijaču (Matej 13:3-9; 18-23) – Efez

Ova prispodoba opisuje čovjeka koji sije sjeme na svojoj njivi. Dok je sijao, nešto sjemena palo je uz put i pojele su ga ptice. Sjeme je također palo na kamenito tlo i spržilo ga sunce. Drugo sjeme palo je na trnovito tlo i ugušilo se. Napokon je sjeme palo na dobru zemlju i dalo željeno zrno.

Sjeme u prispodobi predstavlja Božju riječ koja pada na četiri različite vrste ljudi, prikazane različitim vrstama tla. Ovo opisuje različita stanja srca onih koji čuju riječ. Nešto sjemena palo je pokraj puta i pojele su ga ptice. Drugo sjeme palo je na kamenito tlo i nije moglo napredovati. Neko je palo među trnje i ugušilo se. Ali sjeme

koje je palo na dobru zemlju donijelo je obilan plod. Osobna lekcija je da Gospodin traži one čija srca donose obilan duhovni plod.

Usporedba također ilustrira početno širenje Božje riječi na početku Evandeoskog doba. Sijači su bili Gospodin i apostoli. U Otkrivenju, odgovarajuća prva crkva je Efez. Brat Russell sugerira da ime znači “prvi” ili “poželjan” (R5992:3). Ovo opisuje čistoću tih prvih obraćenika i vođa. Međutim, crkva je kasnije kritizirana jer je ostavila svoju prvu ljubav, što je pokazatelj da je i sjeme palo na kamenito tlo, odnosno srca.

Prispodoba o Pšenici i Kukulju (Matej 13:24-30; 36-43) – Smirna

Isusova sljedeća prispodoba usporedila je kraljevstvo nebesko s čovjekom koji također sije svoju njivu. Dok je čovjek spavao, došao je neprijatelj i posijao sjeme kukolja na njegovu njivu. Dok su pšenica i kukolj rasli, čovjekove sluge primijetile su dva usjeva i predložile da se kukolj ukloni. No, rečeno im je da obojici dopuste da rastu do žetve kako pšenica ne bi bila greškom počupana s kukoljem. U žetvi, na kraju doba (Otkrivenje 18:4), kukolj će biti uklonjen i spaljen. Ova prispodoba otkriva da će kroz Evandeosko doba polje, koje oslikava kršćanstvo, biti mješavina pravih vjernika (pšenica) i vjernika samo po imenu (kukulj).

Kako bi se suprotstavio istini koja se dijelila u ranim fazama Evandeoskog doba, Sotona, Zli, posijao je sjeme

Prispodoba o sijaču

zablude i svjetovnosti u kršćanski svijet. Ovo proročki ukazuje na drugu fazu crkve, na vrijeme nakon što su apostoli otišli (Matej 13:25). “Otajstvo bezakonja” postalo je istaknutije u crkvi u to vrijeme (2. Solunjanima 2:7). Druga crkva, nazvana Smirna, opisana je mješovitim izrazima. “Znam tvoja djela, i nevolju, i siromaštvo (ali ti si bogat), i znam hulu onih koji govore da su Židovi, a nisu, nego su sinagoga Sotonina” (Otkrivenje 2:9).

Prispodoba o Goruščinom Zrnu (Matej 13:31, 32) – Pergam

Tijekom sljedećeg razdoblja, crkva je rasla u svjetovnoj moći. Isus ju je opisao kao sićušno zrno gorušice koje je postalo stablo dovoljno veliko da ptice mogu boraviti na njegovim granama. Pogansko Rimsko Carstvo, koje je prvo progonilo crkvu, promijenilo je smjer i prihvatilo kršćanstvo kao svoju službenu religiju. Nominalno kršćansko carstvo steklo je prevlast nad civilnom vlašću države. Tijekom Pergamske pozornice crkve, Isus je, u Duhu, pohvalio progonjenu klasu, rekavši, “ti čvrsto držiš moje ime i nisi se odrekao moje vjere, čak ni u onim danima kada je Antipa bio moj vjerni mučenik, koji je ubijen među vama, gdje Sotona prebiva” (Otkrivenje 2:13). Ovi su sveci govorili protiv poganskih doktrina, poput trojstva i vječnog mučenja. Ali nastupio je duhovni “blud” i stablo gorušice postalo je moćno protiv istine.

Isus je rekao da će oni koji budu slušali i pobijedili ono što je Duh rekao, jesti od skrivene mane i primiti bijeli ka-

Ruševine Tijatire

men s njihovim novim imenom napisanim u njemu (Otkrivenje 2:17). Oni koji istinski čuju riječ istine trebaju je ispravno primiti i ne tražiti svjetovnu korist.

Prispodoba o Kvascu (Matej 13:33) – Tijatira

U ovoj kratkoj prispodobi Isus je opisao ženu koja je stavila kvasac u tri mjere brašna dok cijela količina nije uskisnula. Ovo sugerira da u početku brašno nije bilo potpuno pokvareno. Međutim, s vremenom je ženina akcija uzrokovala da se cjelina napuni kvascem.

Odgovarajuća crkva je Tijatira. Ondje je žena nazvana Jezabela i pod njezinim utjecajem crkva je počinila duhovni blud s kraljevima kršćanskog svijeta. Njezina želja za bogatstvom i moći bila je kvasac koji je doveo do duhovnog preljubničkog odnosa (Otkrivenje 2:20-23). Pouka za prave vjernike je da ostanu čisti u štovanju Boga nastojeći se držati čistih doktrina.

Sljedeće tri prispodobе izgovorene su samo apostolima (vidi Matej 13:36). Oni su bili namijenjeni zrelijima, kao što je opisano u Hebrejima 5:14.

Blago Skriveno u Polju (Matej 13:44) – Sard

“Kraljevstvo je nebesko kao blago skriveno u polju; koje je čovjek našao i sakrio; i u svojoj radosti ode i proda sve što ima i kupi onu njivu” (ASV). Ova kratka prispodoba prikazuje samog Isusa, koji je napustio nebesku slavu kako bi otkupio crkvu i svijet otkupivši je svojom krvlju. Kupio je njivu u kojoj je bilo blago. Nakon što je dao duže, detaljnije prispodobе u kojima su grijeh i pogreška istaknuti, Isus je sada otkrio da mu je spašavanje čovječanstva bilo važno i da je cijenio ovaj svijet.

U šatoru je veliki svećenik izlio na zemlju krv raznih žrtvi za grijeh. Ovo je slično Isusovoj prispodobi i ukazuje na to da je, osim okajanja za grijeh, Isus također kupio vlast nad Zemljom, poljem Isusove prispodobе (vidi Levitski zakonik 4:7, 18, 25, 30). Odrekao se svog života kao duhovnog bića i slave neba, da bi se posvetio djelu spasenja. Svojim ljudskim životom kupio je polje i sada je pravni vlasnik čovjeka i njegove vlasti.

Odgovarajuća crkva je Sard. Tu je kršćanstvo doseglo najniži stupanj duhovnosti. Samo nekoliko imena nije oskrnilo svoje haljine. Ovi su hodili s Gospodinom i dostojni su. Isus je rekao da neće izbrisati njihova imena iz knjige života. Razlog zbog kojeg je mogao dati ovo obećanje bio je taj što je kupio polje i njegovo blago. On ima pravo dati život ili ga oduzeti.

Ova prispodoba naglašava važnost vrednovanja stvari koje Isus cijeni. Kada se posvetimo Bogu, predajemo se djelu za koje je Isus umro, obnovi svega što je izgubljeno.

Blago skriveno u polju

Dragocjeni Biser (Matej 13:45, 46) – Filadelfija

“Opet, kraljevstvo je nebesko kao trgovac u potrazi za lijepim biserom, koji, nađe jedan biser velike vrijednosti, ode, proda sve što ima i kupi ga.” Isus je usporedio biser velike vrijednosti s kraljevstvom nebeskim. Poziv u slavu, čast i besmrtnost čini sve druge bisere malom vrijednošću. Oni koji prihvate ovaj poziv rado prodaju sve što imaju i posvećuju se službi Božjoj.

U propovijedi na gori Isus je rekao: “Ne dajte svetinje psima i ne bacajte svoje bisere pred svinje da ih ne pogaze nogama pa se okrenu i ne rastrgnu vas” (Matej 7:6). Ovi biseri su također vrijedni i predstavljaju istine Božje riječi. Ove su se istine suočile s velikim protivljenjem, ali su izdržale i postale još dragocjenije.

Ove istine nije uvijek lako pronaći. Često postoji cijena koju treba platiti u radu i žrtvi. Ali trud je nagrađen prekrasnim uvidima u Božji um. U ovoj prispodobi, zajedno s prethodnom koja opisuje skriveno blago, obojica su shvatila veliku vrijednost onoga što su vidjeli i prodali su sve što su posjedovali kako bi došli do toga. Njihova iskrena želja oslikava cijenenje srca onih koji vole Božju riječ i voljni su joj se posvetiti.

Odgovarajuća crkva je Filadelfija, razdoblje koje pokriva reformaciju. Za to vrijeme pronađeni su mnogi biseri istine. Najistaknutiji biser bio je nauk o opravdanju vjerom. Ova je istina jasno pokazala da se nečiji odnos s Bogom temelji isključivo na Kristovim zaslugama.

Značajna povezanost s crkvom u Filadelfiji nalazi se u Otkrivenju 3:8. “Znam tvoja djela: evo, stavio sam pred tebe otvorena vrata i nitko ih ne može zatvoriti; jer ti imaš malo snage i održao si moju riječ i nisi se odrekao mog imena.” Približavanje Bogu bilo kojim drugim sredstvima osim Kristovim zaslugama nijekanje je učinkovitosti Isusove žrtve. Zasluga otkupnine i naše prihvaćanje je ono što otvara vrata neba. Ovaj divni biser istine rasvjetljuje put do Boga. Nitko ne može zatvoriti ova vrata.

Prispodoba o Mreži (Matej 13:47-50) – Laodiceja

Ovo je posljednja prispodoba Isusove propovijedi. Kraljevstvo nebesko uspoređuje s mrežom bačenom u more koja skuplja svaku vrstu ribe. Nakon početnog skupljanja, ribe su sortirane, dobre su skupljane u posude, a nepoželjne bacane. Isus je podijelio vremensku postavku njegovog ispunjenja kada je rekao: “Tako će biti na kraj (završetku) doba” (stih 49 ESV). Ova prispodoba opisuje dodatni proces odabira koji se odvija među svecima na kraju doba. Ovo je tijekom Laodicejskog razdoblja, dok Gospodin pravi razliku između mlakih sljedbenika i onih koji gorljivo vrše Božju volju. Pobjednicima je dano sjediti s Gospodinom na njegovom prijestolju, dok mlake bljuju iz njegovih usta.

Ova se usporedba razlikuje od odvajanja pšenice od kukolja. Kukolj se ostavlja u polju da se spali. Ovo odvajanje je nakon što je riba izvučena iz mora. Brat Russell objašnjava: “Različite druge vrste riba ušle su u mrežu

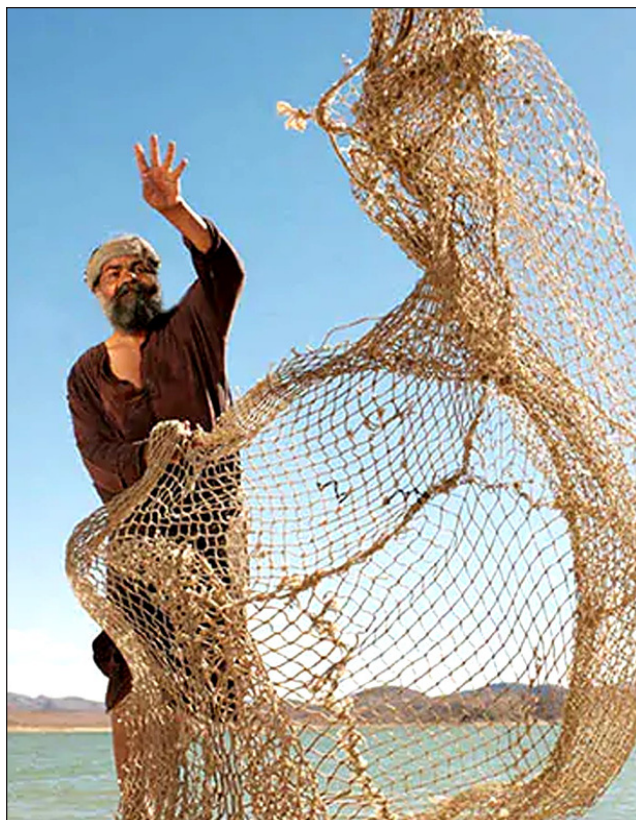
Evandelja, neke iz svjetovnih ambicija... druge zbog društvenih privilegija i položaja, treće jer žele udahnuti moralno ozračje ... itd.” (R5048).

Isusov Sažetak

Kad je Isus završio svoju propovijed, upitao je svoje učenike razumiju li njegove riječi (Matej 13:51). Nakon njihova potvrdnog odgovora, rekao je “Stoga je svaki pismoznanac upućen u kraljevstvo nebesko sličan čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro” (redak 52). Drugim riječima, oni koji su mu vjerovali sada su bili odgovorni dijeliti blago kraljevstva s drugima. Kako je Evandeosko doba napredovalo, on bi slao “pismoznance”, ili glasnike, za svaki stupanj crkve da pomognu vjernicima da razumiju stare istine na njima nove načine. Ova odgovornost prirodno prelazi na sve koji vjeruju.

Živjeti na kraju Evandeoskog doba posebna je privilegija. Tijekom žetve otkriveno je više istine nego u bilo kojem prethodnom razdoblju tijekom doba. Ove bisere treba čuvati u svakom srcu i nadahnjivati svakog vjernika na vjernost. Isusove su riječi uistinu duh i život. On nam je dao riječi vječnog života (Ivan 6:68). Mudri će razumjeti.

— John Bivol

Prispodoba o mreži

Istinski Pravedni ili Samo Religiozni

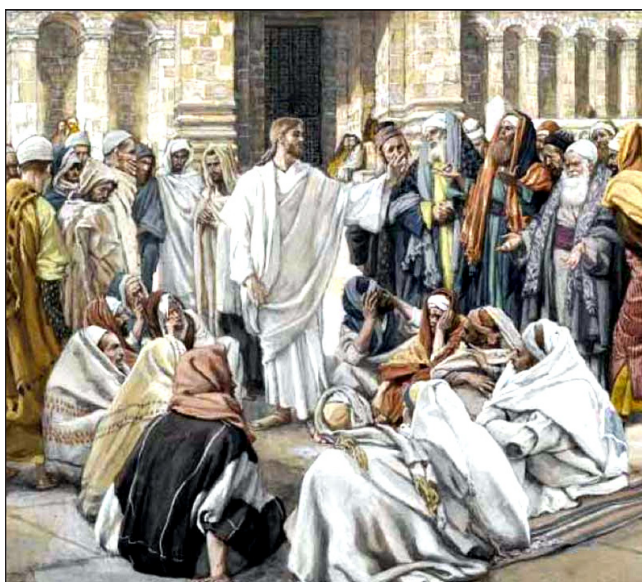
„Knjževnici i farizeji sjede na Mojsijevoj stolici” (Matej 23:2).

Unatoč tome što su iz prve ruke svjedočili Isusovoj službi, srca većine farizeja nisu bila dirnuta. Umjesto toga, tražili su načine da ga spotaknu i iskušaju. U Mateju 23 Isus se izravno obraća tvrdoglavosti farizeja razotkrivajući kako je njihova vjera odlutala u puki oblik religije. Preobrazili su Zakon u skup razmetljivih pravila koja su se mogla koristiti da se uzvise nad drugim ljudima. Isus je rezultate takvog formalizma proglasio lišenim Božjih načela. Objasnio je njegov utjecaj na pojedince i naciju Izraela. Brat Russell je izjavio da su pravila za djecu, a načela za ljude.

Suprotstavljanje Pravednosti i Religije

Početak Isusove propovijedi u Mateju 23 naglašava razliku između istinske pravednosti, koja proizlazi iz njegovanja vrline, i obične fasade religije. Dok su farizeji preuzeli Mojsijev autoritet, njihova su djela otkrila njihove prave želje. Da su njihove ambicije bile pravedne, vodili bi ljude u daljnju poslušnost starozavjetnim spisima. Gradili bi na temeljima Božje milosti i milosrđa dok bi ih upućivali na Njegovo obećanje spasenja. Kao rezultat toga, Isus ih je ukorio, govoreći ljudima da slušaju njihove riječi i učenja Svetog Pisma, ali da ne slijede primjer njihova karaktera.

Isus se obraća farizejima

Njihovi su životi ilustrirali da biti u povlaštenom položaju, iako ima prednost, samo po sebi neće dovesti do pravednosti. Ovu dirljivu lekciju Isus je razjasnio u retku 5. “Ali oni sva svoja djela čine da ih ljudi primijete” (NASB95). Njihov vjerski formalizam nije bio motiviran željom da ugone Boga. Umjesto toga, trebalo je izgledati pravednije od drugih. Iako su činili mnoge ispravne stvari, često je to bilo iz pogrešnih razloga.

Sedam Jao¹

Matejev izvještaj opisuje sedam jao koje je Isus najavio i koje će doći na farizeje. U svakoj od njih opisao je kako ne samo da nisu uspjeli postići pravednost, već su aktivno spotakli druge. Strongova konkordancija definira riječ “jao” kao “primarni uzvik tuge.” Thayer kaže, “usklik žalosti ili osude.” Popis pritužbi protiv njih daje razlog zašto su odbacili Isusa i probleme koji su iz toga proizašli.

Prvi jao — Zatvaranje Kraljevstva — Redak 13

“Jao vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri, što zatvarate kraljevstvo nebesko od ljudi; jer sami ne ulazite, niti dopuštate onima koji ulaze da uđu” (NASB95). Isus je prethodno objasnio da je licemjerje farizeja proizašlo iz njihove želje da budu veći od drugih i da se doimaju pravednijima. Religija se često svodi na ove pale ljudske želje kada nije motivirana istinskom vjerom u ljubavi i poslušnosti Bogu i Njegovoj riječi. Farizeji su izgradili vjerski sustav temeljen na tradiciji i afirmaciji ljudi. Njihov ih je ponos spriječio da prepoznaju zahtjeve potrebne za ulazak u kraljevstvo Božje. Kao rezultat njihova utjecaja, mnogi su Izraelci bili slijepi za stvarne Božje zahtjeve i nisu uspjeli razviti vjeru koja bi prepoznala Isusa kao svog Mesiju.

Drugi jao — Pogrešna Obraćanja — Redak 15

“Jao vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer vi obilazite more i kopno da napravite jednog prozelita, a kada on to postane, učinite ga dvostruko većim djetetom pakla (Gehene) od sebe.” Umjesto da dovedu srca i umove

(1) Neke Biblije mogu sadržavati osmi jao. Jao u retku 14, iako je izvorno u Luki 20:47 i Marku 12:40, ne pojavljuje se u najstarijem i najboljem rukopisu Mateja 23. Stoga ga nećemo tretirati kao dio teksta koji se ovdje razmatra.

do cijenjenja pravednosti, doveli su nove obraćenike u stanje slično njihovom, ako ne i gore. Prekrasna preobrazba događa se kada život grešnika postane pravedniji spoznajom o Bogu i onome što On zastupa. Ali farizeji su krivo predstavili Boga. Za njih je bila tragedija propustiti istinsko obraćenje koje bi otvorilo umove ljudi i uzdiglo ih, približilo ih Bogu. Umjesto toga, farizeji su poučavali ljude samopravednom moralizmu. Dakle, njihova religija nije stvarala nove sljedbenike Boga, nego je dovela sljedbenike sebi.

Treći Jao — Sljepoća — Reci 16-22

“Jao vama, slijepi vođe, koji govorite: ‘Zakune li se tko Hramom, nije ništa; ali tko se zakune zlatom hramskim, dužnik je!’ Vi bezumnici i slijepci, jer što je veće, zlato ili hram koji zlato posvećuje?” (reci 16, 17). Ovdje je Isus detaljno opisao kako su se farizeji neprestano usredotočavali na sitne tehničke stvari. Naučavali su, na primjer, da zakletva samo određenim stvarima može učiniti zakletvu obvezujućom, poput zakletve zlatom hrama, ali ne i samim hramom. Zaklinjali su se žrtvenikom, a ne žrtvom koja je bila na žrtveniku. Ovi primjeri pokazuju da su se usredotočili na besmislene postupke, a ne na obožavanje Boga. Bila je to samo još jedna ideološka rasprava dok im je srce i dalje klonulo.

Apostol Jakov daje neki uvid u raspravu o prisezi. “Iznad svega, braćo moja, ne kunite se, ni nebom, ni zemljom, ni bilo kojom drugom zakletvom: nego neka vaše da bude da; i tvoj ne, ne; da ne padnete u osudu” (Jakovljeva 5:12). Ako su ljudi poštteni u svemu što govore, potreba da se zaklinju u njihovu istinitost postaje nepotrebna. Farizeji nisu shvaćali važnost takve čestitosti.

Četvrti Jao — Izostavljanje Težih Stvari — Reci 23, 24

“Jao vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer dajete desetinu od metvice, anisa i kima, a zanemarili ste najvažnije stvari zakona, pravdu, milosrđe i vjeru; ali ovo ste trebali činiti, a ne ostavljati ono drugo nedovršeno. Vi slijepi vođe, koji cijedite komarca, a gutate devu!” (RVIC). Isus je ovdje razotkrio kako je čak i njihova poslušnost Zakonu bila ukaljana licemjerjem. Oni su izvanjski pokazali svoju predanost Zakonu čak i u najbeznačajnijim aspektima svojih života. Svoju su svetost uljepšali dajući desetine od svojih biljaka i začina. Međutim, propustili su važnost pravde, milosrđa i vjere.

Ovo otkriva veliku grešku svakoga tko prakticira religiju samo zbog izgleda. Često se koristi za stvaranje fasade pravednosti, a ne za pridržavanje pravednih načela koja je Isus naglasio. Ovaj opasni oblik religije potiče natjecanje i samouveličavanje. Kršćaninov cilj mora biti viši. Moramo voljeti božanska načela i raditi na tome da ih ugradimo

Hramsko zlato nije prava vrijednost

u svoje živote. Samo kada su naša razmišljanja pravilno očišćena i uvježbana, možemo biti više suobličeni Kristovom liku.

Peti jao — Unutarnja Korupcija — Reci 25, 26

“Jao vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer vi čistite izvana čašu i zdjelu, a iznutra su puni grabeža i nepotrebnosti. Ti slijepi farizeju, očisti najprije ono što je unutar čaše i zdjele, da i izvana budu čisti.” Isus je ovdje suprotstavio unutarnje stanje srca vanjskom ponašanju. Kroz metaforu čaše, Isus je istaknuo da je pogrešno za njih misliti da su očišćeni samo zato što su se suzdržali od bilo kakvog očitog kršenja Zakona. Privid čistoće ne znači nužno da je srce očišćeno.

Dvije su glavne lekcije koje bi kršćani trebali naučiti iz ove kritike farizeja. Prvo, kao grešna bića često precjenjujemo svoju sposobnost da se suzdržimo od grijeha. Grijeh ostvaruje veliku pobjedu kada nas je uvjerio da ga uopće nema (1. Ivanova 1:8). Drugo, izvana se možemo pokoravati Božjim načelima, a ne slijediti ih u našim srcima. Ali to nije pravednost. Samo će ljubav prema Božjem mjerilu i naša predanost toj pravednosti održati naša srca vjernima kada nas napasnik želi uhvatiti u zamku ili kada u nama izvire ponos.

Šesti Jao — Kao Obijeljene Grobnice — Reci 27, 28

“Jao vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer vi ste slični obijeljenim grobovima, koji doista izvana izgledaju lijepi, ali su iznutra puni mrtvačkih kostiju i svake nečistoće. Tako i vi izvana ljudima izgledate pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i bezakonja.” Prema Zakonu,

svatko tko dotakne stvari koje pripadaju mrtvima smatrao se nečistim. Kao rezultat toga, Židovi su izbijelili svoje grobnice kako bi ih se lakše vidjelo i izbjegavalo. Isus se sada nadovezuje na prethodnu točku koju je iznio kada je upotrijebio primjer unutarnje i vanjske strane čaše. Uporedio je pismoznance i farizeje s objijeljenim grobovima koji izgledaju pravedno, ali sadrže grijeh i licemjerje. U prethodnom jao Isus je opisao kako su pismoznanci i farizeji pogrešno razumjeli što znači biti očišćen. Ovdje je rezultat zanemarivanja unutarnje čistoće grijeh i smrt.

Dok svijet može suditi prema vanjskom izgledu, Bog gleda unutra. Volimo li pravednost? Jesu li naši postupci motivirani božanskim načelima? Ispitujemo li svoja srca kako bismo iskorijenili njihove pogrešne sklonosti? Ovo su korisne vježbe za novo stvorenje koje nastoji izrasti u sličnost Kristu.

Sedmi Jao – Kao i Drugi Ubojice – Reci 29-31

“Jao vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer gradite grobove prorocima i ukrašavate grobove pravednika, i govorite: ‘Da smo bili u danima svojih otaca, ne bismo bili sudionici s njima u krvi proroka.’ Stoga sami sebi svjedočite da ste sinovi onih koji su ubijali proroke.” Isus je ovdje proturječio njihovoj tvrdnji da poštuju stare proroke. Njihov stil života dokazivao je da su bili poput onih koji su progonili i ubijali proroke. Događaji koji će se uskoro dogoditi to će potvrditi jer su nastavili progoniti našeg Gospodina i tražiti njegovu smrt. Bilo je očito da

Objijeljene grobnice

dok su tvrdili da su sveti, njihova su djela pokazala suprotno. Božja će osuda nad židovskom nacijom pasti na taj naraštaj kada se mjera krivnje napuni.

Neuspjeh Puke Religije Naspram Prave Pravednosti

Ovo nas dovodi do završnih redaka Isusove propovijedi u Mateju 23. On je s velikom mukom dao konačnu presudu, ne samo farizejima, već i židovskom narodu. “Evo, ostavlja vam se kuća vaša pusta” (Matej 23,38 NASB95). Kao grupa, odbacili su ga, ne videći da svjetlo ljudi hoda među njima. Njihova vanjska slika pobožnosti nije njihova srca približila Bogu. Umjesto toga, njihova religija, puna legalizma i obredne tradicije, zaslijepila ih je za prisutnost Mesije. To ih je spriječilo da uvide vlastitu potrebu za spasenjem. Kao rezultat toga, privilegije i pogodnosti koje su uživali kao nacija sada su trebale biti povučene.

Zaključak

Kada se razmotri Isusova poruka u Mateju 23, pomni istraživač Božje riječi ne može a da ne zastane na njegovim riječima. Iako je njegova poruka bila usredotočena na pismoznance i farizeje, načela koja je veličao nisu izbljedi djela na važnosti kroz duge godine Evandeoskog doba. Niti se promijenila sklonost tijela da traži afirmaciju ljudi, a ne Boga. Baš kao što ih je ljubav farizeja prema ljudskoj časti učinila sklonima legalizmu i uzdigla njihovu tradiciju iznad Božjih zapovijedi, i mi moramo biti oprezni s takvim ponašanjem. Uzmimo k srcu ove temeljne lekcije i učimo iz njih. Sve što je zapisano u Božjoj riječi možemo naučiti napamet, ali ako od njih ne učimo, ako po njima ne živimo i ako po njima Boga ne upoznajemo, onda one ne ostvaruju svoju svrhu.

Baš kao što je Isus bio u velikoj mjeri odbačen od strane vlastitog naroda u Prvom došašću, on je uvelike odbačen, ili barem nije priznat od strane kršćanstva, od početka njegovog Drugog došašća. Pri njegovom prvom došašću židovski vjerski vođe nisu uspjeli njegovati poniznost i podložnost Bogu. To ih je spriječilo da prepoznaju Mesiju. Slično tome, mnogi su danas zaslijepljeni tradicijama i vjerovanjima. Njihova srca često traže potvrdu ljudi umjesto Boga. Oni koji preferiraju zamke puke religije nad istinskom pravednošću neće primiti blagoslove hrane u pravo vrijeme koji su Crkvi pruženi u ovo vrijeme.

Moramo neprestano nastojati dopustiti da naša srca i umovi budu vođeni i oblikovani Kristovom istinom dok hodamo ovim uskim putem, uzimajući Kristovu zastavu i polažući svoje terete pred Isusove noge.

— Micah Hess

Smokva: Sidro u Struji Vremena

„Sada naučite prisposobu o smokvi; Kad joj grana još omekša i prolista, znate da je ljeto blizu”
(Matej 24:32).

Sposobnost raspoznavanja

trenutne točke u vremenu s obzirom na Božji plan za čovječanstvo dugo je bila važna Njegovim sljedbenicima. Kako se sadašnje Evangeosko doba bliži kraju, ova potreba postaje još kritičnija.

Tijekom svoje službe, Isus je opširno govorio svojim učenicima o kraju doba i važnosti da Božji sljedbenici prepoznaju prijelaz koji će se dogoditi. Nadalje je govorio o potrebi da ostanemo duhovno jaki u ovim posebno teškim vremenima. Jedna takva interakcija između Isusa i njegovih učenika zabilježena je u Mateju, poglavlja 24-25. (Imajte na umu da iako će se primarno spominjati Matej 24, veći dio istog događaja zabilježen je i u Marku 13 i Luki 21).

Poteškoće na Kraju Doba

Ubrzo nakon ulaska u Jeruzalem, Isus i mnogi njegovi učenici posjetili su hram. Nakon toga, Isus je govorio o proročanstvima koja su proricala uništenje hrama. Kasnije su neki učenici zamolili Isusa da im objasni kada će se ta proročanstva ostvariti i kako će njegovi sljedbenici znati da je došao kraj doba (Matej 24:1-3). Isus je odgovorio na njihov zahtjev kombinacijom proročanstava, prisposoba, upozorenja i uputa o kraju Evangeoskog doba.

Kroz povijest čovječanstva uvijek je bilo katastrofa, kako prirodnih tako i onih izazvanih čovjekom. Povijest je prožeta ratovima i glasinama o ratovima. Čovjek je postavio mnoge lažne bogove. Pojedinci su se lažno predstavili kao predstavnici Boga. Dogodili su se i potresi i druge prirodne katastrofe. Bilo je mnogo simboličnih potresa, kao što su politički i društveni preokreti. Međutim, Isusove riječi pokazuju da će tijekom kraja doba te pojave, bilo doslovne ili simbolične, postati intenzivnije i prevladavajuće, te da će čak i Božji najvjerniji sljedbenici biti u opasnosti da budu prevareni (Matej 24:4-31).

S obzirom na količinu brzih promjena, u kombinaciji sa snažnim prijevarama predviđenim da će se dogoditi na kraju doba, Božji narod će trebati jednako snažne znakove koji će ih usidriti u struji vremena i ojačati njihovu vjeru. Isus je poučavao da će jedan takav znak biti sama nacija Izraela, predstavljena smokvom.

Slijed Smokve

Prije nego što je ušao u Jeruzalem, Isus je ispričao usporedbu o smokvi. Ova prisposoba, zapisana u Luki 13:6-9, prikazuje smokvu posađenu u vinogradu prema uputama vlasnika vinograda. Nakon tri godine, vlasnik nije otkrio plodove na stablu. Zatim je potražio čuvara vinograda i naredio mu da posječe smokvu jer nije rađala. Čuvar je zatim zatražio da vlasnik dopusti da smokva ostane još godinu dana. Čuvar bi smokvi posvetio posebnu pažnju. Kad bi se nakon godinu dana utvrdilo da stablo daje plodove, želja vlasnika za plodovima bila bi ispunjena. Ako bi stablo ostalo neplodno, posjeklo bi se prema zahtjevu.

Drvo smokve predstavlja izraelsku naciju. Tri godine stabla u vlasnikovom vinogradu ukazuju na vrijeme Isusove zemaljske službe, kada je tražio razvoj karaktera i vjere među izraelskim narodom.

Smokva se također spominje u Mateju 21:19-21. Ovaj događaj se događa nakon Isusova ulaska u Jeruzalem, a malo prije događaja u Mateju 24. Isus i njegovi učenici naišli su na rastuću smokvu i Isus je primijetio da stablo nije rađalo ploda, samo lišće. Prokleo je smokvu zbog nedostatka ploda i stablo se odmah osušilo. Iako neki pri-

Smokva predstavlja Izrael

Izrael je obnovljen, nacionalno.

jevodi pokazuju da je Isusova zapovijed bila da nijedan plod neće rasti “ubuduće do vijeka” (Matej 21:19), drugi prijevodi, kao što je RVIC, pokazuju da se ovaj izraz također može prevesti, “do doba” ili “za ovo doba.” Ovaj događaj ukazuje na sudbinu smokve opisane ranije u paraboli iz Luke 13. Tijekom većeg dijela Evandeoskog doba, Izrael nije postojao kao nacija. Kao rezultat toga, Izrael ne bi donosio plodove “za ovo doba,” ili Evandeosko doba. Svaka promjena u ovom stanju tada se može razumno shvatiti kao znak da doba završava.

Još Jedna Usporedba o Smokvi

Dok je Isus govorio o svršetku doba, iznio je još jednu prispodobu koja uključuje smokvu. U Mateju 24:32-36, Isus je opisao smokvu čije su grane bile “nježne” i “puštale lišće.” To znači da se smokva budila iz razdoblja mirovanja i vraćala izgublenu mjeru vitalnosti. S obzirom na prethodna dva prikaza stabla smokve, prvo kao neplodnog stabla u vlasnikovom vinogradu, a zatim kao stabla koje je prokletu “za vijek,” stablo smokve u ovoj uspored-

bi se budi iz svog “prokletstva” na kraju Evandeoskog doba. Dob. Tri prispodobu zajedno oslikavaju skladnu sliku izraelske povijesti od Prvog adventa do danas.

Uključivanjem ove prispodobu kao znaka da je “ljetu blizu,” Isus je naznačio da će revitalizacija Izraela biti značajan znak da se sadašnje doba približava kraju. On završava prispodobu izjavom da “kada sve ovo vidite, znajte da je blizu.” Što je još nevjerojatnije, generacija koja vidi da se ove stvari događaju “neće proći dok se sve ovo ne ispuni.”

Sa završetkom vremena pogana 1914. godine, čovječanstvo je vidjelo kako se židovski narod ponovno okupio u svojoj obećanoj zemlji i kako je nacija Izrael ponovno uspostavljena. Tijekom sljedećih godina Izrael je nastavio rasti u prosperitetu, veličini i utjecaju. U ovom rastu lako se vidi slika uspavane smokve koja je prolistala i počela rasti. Razvijanje ovih događaja, “smokva koja je prolistala,” stoji kao jasan znak koji ukazuje na kraj Evandeoskog doba onim Božjim sljedbenicima koji su, kroz proučavanje svetih spisa, ostali budni.

Potreba za Vjernošću i Budnosti

Isus je neprestano naglašavao potrebu da ostanemo budni dok se odvijaju događaji u Božjem planu, osobito na kraju doba. U svojoj mudrosti, Bog je znao da će kraj doba stvoriti mnoge poteškoće za one koji mu žele služiti. Nesposobnost čovječanstva da prepozna svršetak doba (Matej 24:37-43), u kombinaciji sa snažnim zabludama i brzim preokretima i promjenama, sve služi da se pokuša, “ako je moguće”, “zavaravati i same izabrane” (redak 24). Ali Božja mjerila vjernosti ostaju visoka koliko i nepromjenjiva. Hvala Bogu na Njegovoj beskrajnoj mudrosti što je svojim sljedbenicima omogućio da vide obnovu Izraela kao znak kojim će ojačati njihovu vjeru.

“Milosrđe je GOSPODINOVO što nismo uništeni, jer njegova samilost ne prestaje” (Tužaljke 3:22).

— *Dave Larson*

Znakovi Tvoje Prisutnosti

„Kada će se to dogoditi i koji će biti znak tvog dolaska [prisutnosti] i svršetka doba?“ (Matej 24:3 ESV).

Nakon propovijedanja u hramu, učenici su htjeli pokazati Isusu prekrasne građevine hramskog kompleksa. Hram koji je izvorno ponovno izgradio Zerubabel (Ezra 6:15), Herod je uvelike proširio i poboljšao hram. Bio je

središte židovskog bogoslužja gotovo 1000 godina i impresivan objekt. Učenici su upravo čuli Isusovo jadikovanje nad Jeruzalemom, govoreći: “Vaša kuća ostaje vam pusta” (Matej 23:38). Pokazavši Isusu različite značajke hrama, možda su se nadali da predviđeno uništenje neće obuhvatiti ovo prekrasno mjesto štovanja.

Međutim, Isus je jasno rekao da hram neće biti pošteđen. Rekao je: “Ovdje neće ostati kamen na kamenu koji se neće srušiti” (Matej 24:2). Kad je kasnije sjeo na Maslinsku goru, neki su mu učenici došli nasamo postavljajući mu tri važna pitanja: “Kad će se to dogoditi? i koji će biti znak tvog dolaska [prisutnosti] i kraja svijeta [doba]?” Učenici nisu bili svjesni dugog razdoblja prije nego što će se uspostaviti njegovo kraljevstvo. To je jasno iz njihove iznenađene reakcije kada im je Isus rekao da mora “otići” (Ivan 16:7, 16-19). Oni su očito očekivali da će njegovo kraljevstvo biti uspostavljeno za njihova života i da je kraj sadašnjeg zlog svijeta bio blizu.

Rana Očekivanja

Zbog nepotpunog razumijevanja, ta očekivanja nisu bila neopravdana. Međutim, Isus je sada želio da znaju da je kraljevstvo daleko. Započeo je upozorenjem da će mnogi doći lažno tvrdeći da su Krist. Uslijedit će mnogi ratovi i “glasine o ratovima.” Ali ti događaji ne bi označili kraj ovoga doba. Dodao je da će njegovi sljedbenici biti progonjeni, da će lažni proroci zavesti mnoge, i da će ljubav “ohladnjeti” (redak 12). Prije kraja, evanđelje kraljevstva će se propovijedati svim narodima.

Isus je dodao da će velika grozota, koju je prorekao Daniel, biti uspostavljena na vlasti. Kako se proročanstvo približavalo kraju doba, dodao je još upozorenja o velikoj nevolji, kakvu svijet nikada nije vidio (redak 21). Slijedit će još lažnih Krista s tako velikim prijevarama da čak i izabrani budu zavedeni na krivi put. Isus je jednostavno upozorio, “ne vjeruj” (redak 26).

Njegov Obećani Povratak

U sljedećim recima Isus je zatim dao smislen opis svog

tajnog povratka. “Jer kao što munja izlazi s istoka i sijeva do zapada; tako će biti i s dolaskom [G3952, paruzija, prisutnost] Sina čovječjega. Jer gdje god je strвина, ondje će se skupiti i orlovi.”

Munja je električno pražnjenje u atmosferi koje ne putuje predvidljivim obrascem koji je opisao Isus. Grčka riječ prevedena kao “munja” (G796, astrape) bila bi bolje prevedena kao “sjaj sunca” ili “blistavi sjaj.” RVIC daje točniji prijevod retka 27. “Jer kao što sunce izlazi s istoka i vidi se do zapada; takva će biti i prisutnost Sina Čovječjega.” Dok sunce izlazi na istoku, njegove zrake putuju prema zapadu kao što je Isus opisao. Svoj povratak uspoređuje s jutarnjim izlaskom sunca.

Sunce donosi toplinu i pomaže biljkama u preradi hranjivih tvari. Njegove dobrobiti za život dobro su dokumentirane i većina života na zemlji ne bi mogla postojati bez njega. Povezanost s tim dobrobitima može biti jedan od razloga zašto je Isus svoj povratak opisao kao izlazak sunca. Učinci njegova drugog dolaska proročanski su opisani na dva vrlo različita načina. “Jer evo dan dolazi, žarit će poput peći; i svi oholi, da, svi koji čine zlo bit će kao strnjika: dan koji dolazi, spalit će ih, govori Jehova nad vojskama, da im neće ostati ni korijena ni izdanka. A vama koji se imena moga bojite Sunce pravednosti će ogranuti sa zdravljem pod krilima njegovim, i vi ćete izla-

Ne bi kamen ostao na kamenu.

ziti i rasti poput teladi iz staje” (Malahija 4:1, 2).

Oholima i zlima će njihova djela biti uništena, dok će oni koji poštuju Boga sudjelovati u velikim blagoslovima Gospodnjeg povratka i njegovog kraljevstva. Oba učinka će rezultirati uzdizanjem čovječanstva.

Uspoređujući svoj povratak s izlaskom sunca, Isus je također ukazivao na to da će u ranim fazama njegove prisutnosti samo oni koji su bili svjesni proročanstva razumjeti njegovu umiješanost u svjetske poslove. On ruši Sotonino carstvo dok dovršava svoj duhovni hram. Znanje o njegovoj tajnoj prisutnosti i djelu koje se izvršava imalo je dubok utjecaj na svece. Razumijevanje svrhe i djela povratka našeg Gospodina pomoglo je braći da znaju što se od njih očekuje na kraju ovog Evandeoskog doba.

Orlovi Sakupljeni Zajedno

Nakon što je opisao svoj tajni povratak, Isus je dodao da “gdje god bude strvina, ondje će se skupiti i orlovi” (redak 28). Ovo se može činiti nepovezanim s analogijom izlaska sunca. Orlovima se dive kao simbolu slobode dok lebde na strujama vjetra. Njihov nevjerojatan vid pomaže im da pronađu plijen na udaljenosti do 3218 km. Ove osobine mogu biti jedan od razloga zašto je Isus koristio orlove za prikaz svetaca na kraju doba.

Povratak našeg Gospodina popraćen je bujicom otkrivene istine. Oni koji su voljni poslušati Božju zapovijed “izađite iz nje, narode moj” (Otkrivenje 18:4), bili su nagrađeni spoznajom Božjeg plana. Napuštanje nominalnih kršćanskih crkvenih sistema za mnoge je bio težak korak. Često je dijelio obitelji i prijatelje. Ali oni koji su se odazvali stekli su duhovnu viziju koja je drugima nedostajala. Njihova želja da se oslobode okova lažnih doktrina navela je mnoge da se udruže u proučavanju Božje riječi.

Postoji posvećujući učinak koji je današnja istina imala na srca svetaca. Razumijevanje otkupnine i žrtve za grijeh nadahnulo je mnoge i produbilo njihovu odanost Bogu. Svjesnost da povratak našeg Gospodina donosi obnovu ovom umirućem svijetu probudila je revne radnike, a takva nada jača srce.

Događaji koji se danas odvijaju znakovi su da smo na pragu Božjeg kraljevstva. Velika truba istine koju je opisao Isus je završila i još uvijek svira, okupljajući odabrane s jednog kraja neba na drugi. Izvanredna je privilegija živjeti na ovom kraju doba i svjedočiti mnogim znakovima prisutnosti našega Gospodina. Okupljanje braće izvan nominalnih sistema u pojedine ekklesije bilo je jedan od pokazatelja paruzije našega Gospodina.

Smokvino Drvo

“A od smokve naučite usporedbu. Kad joj grana već omekša i potjera lišće, znate da je ljeto blizu. Tako i vi,

kad ugledate sve ovo, znajte da je blizu, pred vratima. Uistinu vam kažem: Ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne ispuni” (Matej 24:32-34).

Značenje ove prispodobе često se povezuje s riječima Jeremije 24. Tamo prorok, kada opisuje dvije klase ljudi u drevnom Izraelu, govori o njima kao o “dobrim smokvama” i “zlim smokvama” (redak 2). Bog zatim daje svečano obećanje dobrim smokvama.

“Jer ću upraviti oči svoje nad njima na dobro, i ponovo ih dovesti u ovu zemlju. I sagrađit ću ih i neću ih razarati; i posadit ću ih i neću ih čupati. I dat ću im srce da me spoznaju, da sam ja Jehova; i oni će biti narod moj, a ja ću biti Bog njihov, jer će se vratiti k meni svim srcem svojim” (reci 6-7).

Iako je ovo obećanje dano prije nekoliko stoljeća, Bog ga nije zaboravio. Njegove se riječi sada ispunjavaju i, unatoč trenutnim borbama, Izrael nikada više neće biti iščupan iz svoje zemlje. Procvjetala smokva označava da je Božje kraljevstvo “pred vratima.” Isus je rekao da generacija koja je svjedočila ovim stvarima neće proći dok se “sve ovo ne ispuni” (Matej 24:34). Ponovno rođenje Izraela sada je pokazatelj da će ova generacija vidjeti uspostavu Božjeg kraljevstva. Bez obzira na točnu duljinu generacije, možemo vjerovati da će kraljevstvo uskoro biti potpuno uspostavljeno. Isus je rekao: “Nebo i zemlja [sadašnji zli svijet] će proći, ali moje riječi neće proći” (redak 35).

Kao Lopov

Isus dalje opisuje razlog svog tajnog povratka. “Ali znajte ovo, kad bi domaćin znao u koju će noćnu stražu

Sveći će biti kao orlovi okupljeni za večeru.

Isus, poučavajući svoje učenike

doći lopov, bdio bi i ne bi dopustio da mu prokopa kuću. Zbog toga i vi budite spremni, jer Sin čovječji dolazi u čas kad ne mislite” (Matej 24:43, 44). Gospodar ovog sadašnjeg zlog svijeta je Sotona (2. Korinćanima 4:4). Isus se vratio kao lopov kako bi Sotona bio nesproman.

Da je bio svjestan povratka našeg Gospodina, ne možemo znati kako bi se Sotona pripremio. Moguće je da bi odgodio neki aspekt djela našeg Gospodina. Ali možemo biti sigurni da Sotona neće uspjeti očuvati sadašnji poredak stvari. Savjet našeg Gospodina mudrima dan je u Otkrivenju 16:15. “Evo, dolazim kao lopov. Blago onome koji bdi i čuva svoje haljine, da ne hodi gol i da ne vide njegovu sramotu.” Za održavanje naše odjeće čistom potreban je stalan oprez. Svijet nudi bezbrojne

smetnje, ali duhovno mudri neće izgubiti fokus na svoje zavjete posvećenja i nastaviti će služiti Kristovoj stvari.

Vjerni Sluga

U završnim recima Mateja 24, Isus opisuje “vjernog i mudrog slugu” kojeg će Gospodin upotrijebiti da daje “hranu u pravo vrijeme.” Većina Istraživača Biblije smatra da to ispunjava služba brata Russella. Kroz njegovu službu Gospodin je podijelio važne istine koje su posebno potrebne na kraju doba. Poziv je izašao da napustimo sisteme duhovnog Babilona i hranimo se lešinom istine. S iskrenim poštovanjem odajemo priznanje njegovom značajnom radu i nastavljamo dijeliti prekrasne istine koje je naš Gospodin pružio preko svog vjernog sluga.

Isusov Oproštajni Govor

„Neĝa se ne uznemiruje srce vaše: vjerujte u Boga, vjerujte i u mene” (Ivan 14:1).

U svojim posljednjim danima na zemlji Isus je provodio dragocjeno vrijeme sa svojim učenicima. Pripremao ih je za teška iskustva koja dolaze i tješio ih je riječima kojih će se kasnije prisjećati. U Ivanu 13 nije samo naglasio važnost poniznosti, već je pokazao i životni stil pravog sluga. Najveći čovjek koji je ikada hodao zemljom prao je noge svojim učenicima. Bio je to snažan podsjetnik na stanje srca koje je Bog tražio. Isus je rekao: “Dao sam vam primjer da i vi činite kao što sam ja vama učinio. Zaista, zaista, kažem vam: Slga nije veći od svoga gospodara; ni onaj koji je poslan veći od onoga koji ga je poslao. Ako to znate, blago vama ako to činite” (Ivan 13:15-17).

Kad se Petar opirao da mu se operu noge, Isus je rekao da će jednog dana razumjeti. Bio je u pravu. Petar je osobno iskusio što znači oprati noge svojoj braći. Njegov požrtvovni život poslužio je i duhovno osvežio ranu crkvu. Njegov primjer i danas blagoslivlja druge.

Nakon što je Isus rekao učenicima da će ga jedan od njih izdati, okrenuo se Judi i rekao: “Što namjeravaš učiniti, učini brzo” (redak 27 ESV). Ostali nisu razumjeli što je Isus htio reći, ali očito je Juda razumio. Nakon što je od Isusa primio zalogaj kruha, napustio je grupu. Isus je zatim podijelio važno načelo koje je postavilo novi standard za njegove učenike kroz čitavo doba.

Nova Zapovijed

“Dječice, još sam malo vremena s vama. Tražit ćete me i kao što rekoh Židovima, tako sada i vama kažem: Kamo ja idem, vi ne možete doći. Novu vam zapovijed dajem da ljubite jedni druge: kao što sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedni druge. Po tome će svi znati da ste moji učenici ako budete imali ljubavi jedni za druge” (Ivan 13:33-35 ESV).

Jedna od zapovijedi Mojsijevog zakona glasi: “Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe” (Levitski zakonik 19:18). Kako je onda ljubav jednih prema drugima bila nova zapovijed? Isus je objasnio razliku kada je dodao jednostavne riječi, “kao što sam ja ljubio vas.” Isus je dragovoljno žrtvovao svoj život za dobro drugih. On se slobodno dao, ne samo za svoje bližnje, nego za cijelo čovječanstvo, čak i za one koji su ga mrzili i zlostavljali. Ništa u Zakonu nije zahtijevalo takvu samopožrtvovnost.

Ova nova zapovijed uspostavila je viši moralni standard, najviši mogući. Takva čistoća srca motivirala je Isusa i postavljena je pred svakog vjernika kao osnovni cilj kojemu treba težiti. To je rezultat “agape ljubavi.”

Isus nije samo dao zapovijed ljubavi, on ju je i živio. Oni koji nastoje živjeti po ovom principu postaju odraz svog Učitelja. On je vrijedan takvog oponašanja. Postizanje ove ljubavi je poželjno, ne samo zbog poslušnosti Gospodinu, već i zbog mira srca koje ona pruža. Veliku radost nalaze u blagoslivljanju drugih. Međutim, oni koji su lišeni ove vrste ljubavi obično doživljavaju svoje živote ispunjene nemirom. Ali to bi bila karakteristika koja bi identificirala Gospodinov narod. “Po tome će svi znati da ste moji učenici, ako budete imali ljubavi jedni prema drugima” (redak 35).

Put, Istina i Život

Dok je Isus nastavljao svoju utješnu propovijed, govorio je o pripremanju mjesta za svoje učenike. “Opet ću doći i uzet ću vas k sebi, da i vi budete gdje sam ja” (Ivan 14:3 ESV). Toma je rekao da ne znaju kamo on ide, pa kako mogu znati put? Isus je odgovorio: “Ja sam put i istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni” (redak 6 ESV). Isus je išao k Ocu i oni će ga jednog dana slijediti. Učenici su i dalje bili zbunjeni. Ali uskoro će znati da je Isus govorio o vjeri, da je vjera u Isusovu

Isus savjetuje svoje učenike na posljednjoj večeri

žrtvu put do Oca. Njihovo bi putovanje bilo dugačak put ispunjen iskustvima u razvoju karaktera. Njihovi vjerni, požrtvovni životi bit će nagrađeni besmrtnošću i privilegijom prebivanja u Božjoj prisutnosti. Ta će nada potaknuti njihovu revnost i odanost u mračnim danima koji dolaze.

Pokaži nam Oca

U izvanrednoj izjavi, Isus je rekao: “Da ste poznavali mene, poznavali biste i moga Oca. Od sada ga poznajete i vidjeli ste ga” (redak 7 ESV). Filip je odgovorio: “Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je.”

Filipov zahtjev otkriva da Isusove riječi još uvijek nisu razumjeli. Gospodinov smisleni odgovor opisao je nepokolebljivo jedinstvo srca i uma između njega i Oca. Promatrajući njegova djela i slušajući Isusove riječi, učenici su vidjeli karakter i čuli riječi samog Boga. Isus je rekao: “Riječi koje vam govorim ne govorim sam od sebe, nego Otac koji prebiva u meni čini svoja djela” (redak 10 ESV). Ovo je moćna lekcija za svakog vjernika da njihove riječi i ponašanje odražavaju karakter onoga koga obožavaju, tako da On prebiva u njihovim srcima.

Isus je rekao svojim učenicima da će jednog dana dijeliti moć koju je on tako često pokazivao. “Tko vjeruje u mene, djela koja ja činim i on će činiti; i veća će djela od ovih činiti; jer idem svome Ocu” (redak 12 ESV). Isus je liječio bolesne, otvarao slijepoće i uskrisivao mrtve. Koja su veća djela mogli učiniti učenici? Odgovor je dvojak. Kad se kraljevstvo u potpunosti uspostavi, razmjeri tog djela bit će univerzalni. Umjesto da podignu samo nekolicinu, ili iscijele jednog ovdje i jednog ondje, Gospodinovi vjerni učenici će imati udjela u podizanju milijardi čovječanstva iz mračne grobnice smrti.

Obavljanje većih poslova značit će i trajnije rezultate. Čuda koja je Isus činio bila su kratkog vijeka. Oni koji su vraćeni u život na kraju su ponovno umrli. Ali kraljevstvo će uvesti vječni život. Isus je pred svoje učenike iznio nadahnjujuću nadu u nekoliko jednostavnih riječi, “djela veća od ovih.”

Drugi Utješitelj

Učenicima je moralo biti utješno iskustvo promatranje Isusovog njezgovog ponašanja dok je komunicirao sa siromasima. Bila je to praktična lekcija o sagledavanju vrijednosti ljudi unatoč njihovom statusu u ovom svijetu. Ali Isus se spremao otići, ostavljajući svoje sljedbenike zbunjene i izgubljene na neko vrijeme. Umirio ih je, rekavši da će zamoliti Oca da pošalje “drugog utješitelja”. Nazvao ga je “duhom istine” (redak 17). Utjeha se često ne shvaća u smislu istine. Ali Isus je mislio na konkretnu istinu o Bogu i njegovom planu. Veće razumijevanje u tom smislu donosi utjehu. Danas imamo privilegiju boljeg razumijevanja Božjeg plana, koji daje nadu da smrt nije

Božje će kraljevstvo biti univerzalno.

kraj našeg postojanja. Ukazuje na budućnost ispunjenu radošću, znajući da će Božje kraljevstvo donijeti mir ratom razorenom i umornom svijetu. Božja istina pomaže nam da bolje razumijemo duboku ljubav koju On ima prema svim svojim stvorenjima.

Takvo bi znanje također trebalo ojačati naše povjerenje u Njega tako da ne možemo biti potaknuti vanjskim utjecajima. Vjerovanje u Božje providnosno djelovanje donosi mir srca koji svijet ne može razumjeti, niti iskusiti. Isus je rekao: “Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem; ne dajem vam ga kao što svijet daje. Neka se vaše srce ne uznemiruje i neka se ne boji” (r. 27). Kao prave zrele učenike, djelovanje Božjeg Duha čini ih sličnijima Kristu.

Prava loza

Nakon što je s učenicima napustio gornju sobu, Isus je nastavio govoriti dok su oni polako hodali prema Getsemaniju. Sebe je opisao kao pravi trs, a njih kao loze. Duhovni rast zahtijevao je da “borave na trsu.” Korisno razmišljanje za svakog vjernika jest pitanje: “Ostajem li u njemu? Dopuštam li da Isusov život i učenja prožimaju moj život? Provodim li vrijeme s drugim lozama kako bismo jačali jedni druge?” Ova praktična pitanja pomažu procijeniti naš rast u Kristu i potiču na posvećeniji način života.

Isus je uvjeravao svoje sljedbenike da će njihovi napori da ga slijede donijeti blagoslove. “Ovo sam vam rekao da moja radost ostane u vama i da vaša radost bude potpuna” (Ivan 15:11). Zatim je ponovio veliku zapovijed: “Da ljubite jedni druge, kao što sam ja ljubio vas. Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za prijatelje svoje” (reci 12, 13). Snažna lekcija koju je Isus

Isus je trs, a mi trebamo donositi plod.

iznio bila je da grane napreduju kada ostanu povezane s trsom i služe trsu i granama s revnošću i ljubavlju.

Moram Otići

Pomisao na Isusov odlazak ispunila je učenike tugom (Ivan 16:6). Isus je njihovu tugu usporedio sa ženom koja rađa. Porodom su trudovi prestali i zamijenila ih je radost novog života. Njihova će tuga postati uspomena kada započnu njihovi novi duhovni životi. Odlazak bi bio u nji-

hovu korist jer je on predstavio svoju otkupninu u njihovo ime, dopuštajući im da prime Svetoga Duha. Dobrobiti bi bile nevidljive, ali stvarne, mijenjale bi njihove živote i živote svih koji su prihvaćeni kao sinovi i kćeri Božje.

Isusova Završna Molitva

Nakon svojih osobnih primjedbi učenicima, Isus je pogledao prema nebu i molio se. Do ove točke on je izvršio djelo za koje je bio poslan i proslavio je Oca. U poniznosti je tražio da se ponovno sjedini sa svojim Ocem i da mu se da slava koju je nekoć imao. Molio je za svoje učenike, da njihova radost bude puna i da se pokažu vjernima. Zatim je posegnuo niz Doba kako bi dotaknuo sve one koji će jednog dana vjerovati u njega. “Ne molim samo za njih, nego i za one koji će vjerovati u mene na njihovu riječ; Da svi budu jedno; kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi” (Ivan 17:20, 21).

Znajući da će u budućnosti biti sukoba, progona i podjela, Isus je izrazio duboku želju da sveci budu ujedinjeni i predani jedni drugima. “Navijestio sam im tvoje ime i navijestit ću ga: da ljubav kojom si me ljubio bude u njima i ja u njima” (redak 26).

Kad je Isus završio svoju molitvu, mala skupina muškaraca hodala je zajedno, prešla potok Kidron i ušla u Getsemanski vrt. Završne scene života našega Gospodina započinjale bi u ovom tihom vrtu. Ali Gospodinova poruka njegovim učenicima čuvat će se u njihovim srcima, kao i u svima onima koji će jednog dana krenuti njegovim stopama Sada, nekih 2000 godina kasnije, njegove riječi nastavljaju ispunjavati naša srca utjehom i nadom.